

б) неконсолидирани дългове:

1) Къмъ Банкъ де Пари, — Парижъ, за аванса отъ 74,500,000 фр. фр. презъ 1912/13 г., съ лихвитъ . . .	74,500,000	88,580,000
2) Къмъ Дисконто Гезелшафтъ, — Берлинъ: а- за аванса отъ 150,000,000 фр. срещу 500,000,000 заемъ 1914 год. фр.	150,000,000	150,000,000
б- за аванса отъ 97,500,000 Mk. срещу сжщия заемъ Mk.	97,500,000	97,500,000
3) Къмъ Компанията Жонксионъ, Солунъ—Константинополь, съ лихвитъ до 31.XII.1932 год. фр. фр. . . .	20,000,000	26,500,000
4) Къмъ Кралството на Сърбитъ, Хърватитъ и Словенцитъ, съгласно договора отъ 26.XI.1923 год. зл. фр.	14,700,000	7,105,000

II. Вжтрешни дългове:

а) консолидирани дългове:

1) 6 ⁰ / ₀ държавенъ заемъ отъ 1914 г. (за реквизицията отъ балканската война) лева	90,000,000	77,595,600
2) 6 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ държ. заемъ отъ 1921 г. (Народ. Заемъ), лева	168,469,000	165,329,000
Всичко консолидиранъ дългъ лева	258,469,000	242,924,600

б) Неконсолидирани дългове:

1) Къмъ Б. З. Банка, по свърхсмитнитъ кредити за постройка на минерални бани и др. лева		3,897,558
2) Къмъ Б. Н. Банка, за покриване дифицита по редовнитъ и извънредни бюджети и свърхсмитни кредити (споредъ баланса на Б. Н. Банка за 22. VI. 1925 год.) лева		4,613,301,708

Всичко неконсолидиранъ дългъ лева 4,617,199,266

А всичко вжтрешенъ консолидир. и неконсол. дългъ лева 4,860,123,866

Следователно, отъ посоченитъ цифри виждаме, че положението на държавния дългъ къмъ 22. VI. 1925 безъ упоменатитъ вече още неустановени други текущи задължения, е следното:

I. вжншни държав, дългове отъ заемъ и др. фр.	511,068,621
II. репарационенъ дългъ траншъ А. зл. фр.	595,703,301
III. окупационенъ дългъ зл. фр.	23,734,375
IV. вжтрешенъ дългъ общо лв.	4,860,123,866

До сега, съ прѣложими усилия, повидимому, като че ли правителство и народъ успѣва да се справи съ положението.¹⁾ Но вероятно, макаръ и съ болка на сърдцето, трѣбва да го кажемъ, това ще бжде не за дълго. Финансовия обрѣтъ, всекидневно отново се пристяга къмъ изсмуканата достатъчно народна снага. Нови задължения по изплащане реституции и пр. на Румъния, Отомански дългъ, Дунавска Европейска Комисия и пр. пр. на свой редъ ставатъ изискуеми. Шестмѣсечнитъ квоти отъ репарационния и окупационния дългове прогресивно се увеличаватъ. Вжншнитъ държавни дългове сжщо чакатъ своитъ погашения.²⁾

Бюджета за 1925/26 год. възлиза на кръглата сума отъ 6,875 мил. лв. За неговото балансиране сж направени последни усилия: намаление на чиновнишкия персоналъ, закриване на училища, сждилища, прѣкомерно увеличение на данъцитъ и пр. пр. — всички възможни икономии. И залъка на нашитъ семейства не е останенъ незасегнатъ.

„Никога сждбата на единъ български кабинетъ, на единъ финансовъ министръ не е била по-трагична“, казва г. Министъра на финанситъ въ експозето си отъ 31. III. 1925 г. предъ XXI Об. Нар. Събрание. „Да изплатимъ цѣлата планина отъ злато, която ни се иска, не толкова отъ съзнанието че е право, но защото чувствата и настроенията презъ нещастнитъ за насъ 1918—1919 г. решаваха — това е абсолютно невъзможно. Имаме да се боримъ съ една понижена валута съ всмкитъ нейни опустошителни послѣдствия. И когато тоя министръ разширява до максимални размѣри всички

¹⁾ Споредъ отпечатания напоследъкъ Годишникъ на Дирекц. на Статистиката къмъ 1.I.1924 г. върху всѣки български гражданинъ е тежълъ държавенъ дългъ по 1803 фр.; 11030 зл. фр.; 503 зл. лв. и 89848 лв. . . !

²⁾ Едва наскоро (23.V.1925 г.) се сключи конвенция съ Холандия, Франция и Англия (присъединили се Америка, Испания, Швейцария и Белгия) за пр. служба по държавнитъ заемъ, за начина на плащане купонитъ, но само за две години. Споредъ тая спогодба Държав. заемъ отъ 1909 г. ще се плаща съ 30%0; Държав. заемъ отъ 1892 г. и 1896 г. ще се плаща 32%0; и Държав. заемъ 1902, 1904 и 1907 г. ще се плаща 42%0. Какъ ще се уреди това плащане следъ тая дата не се знае! . . .